

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 6/12
23.05.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Vlaste Jovanović, predsednika veća, Zvezdane Lutovac i Predraga Trifunovića, članova veća, u parnici tužioca R.J. iz V., čiji su punomoćnici A.K., G.K. i S. P., advokati iz N.S., protiv tužene Republike Srbije - Ministarstvo odbrane, VP ... Novi Sad, koju zastupa Direkcija za imovinsko-pravne poslove u Beogradu, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužene, izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda u Novom Sadu Gž 10115/10 od 22.06.2011. godine, u sednici veća održanoj 23.05.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

PRIHVATA SE odlučivanje o reviziji tužene Republike Srbije - Ministarstvo odbrane, kao izuzetno dozvoljeno, po odredbi člana 395. Zakona o parničnom postupku.

PREINAČUJU SE presude Apelacionog suda u Novom Sadu Gž 10115/10 od 22.06.2011. godine i Opštinskog suda u Novom Sadu P 8251/07 od 12.02.2008. godine, tako što se odbija kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca R.J. iz V. da se obaveže tužena Republika Srbija - Ministarstvo odbrane da mu na ime naknade nematerijalne štete isplati 150.000,00 dinara za pretrpljene fizičke bolove, 180.000,00 dinara za pretrpljeni strah, 360.000,00 dinara za duševne bolove zbog umanjnja životne aktivnosti i 80.000,00 dinara za duševne bolove zbog naruženosti, sa zakonskom zateznom kamatom na ove iznose od 12.02.2008. godine do isplate.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Novom Sadu P. 8251/07 od 12.02.2008. godine, delimično je usvojen tužbeni zahtev pa je obavezan tuženi da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene fizičke bolove isplati 150.000,00 dinara, za pretrpljen strah 180.000,00 dinara, za pretrpljene duševne bolove zbog umanjnja životne aktivnosti 360.000,00 dinara i naruženosti 80.000,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom na ove iznose od 12.02.2008. godine do isplate; dok je odbijen tužbeni zahtev za veće potraživanje od dosuđenog do traženog iznosa naknade nematerijalne štete za pretrpljene fizičke bolove i za pretrpljen strah. Tužena je obavezana da tužiocu na ime troškova parničnog postupka isplati 123.400,00 dinara.

Presudom Apelacionog suda u Novom Sadu Gž 10115/10 od 22.06.2011. godine, odbijena je žalba tužene i prvostepena presuda potvrđena (osim odluke o troškovima postupka).

Protiv pravnosnažne drugostepene presude, tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog pogrešne preimene materijalnog prava, sa predlogom da Apelacioni sud u Novom Sadu predloži odlučivanje o reviziji u smislu člana 395. ZPP.

Rešenjem Apelacionog suda u Novom Sadu R3 134/11 od 22.12.2011. godine, predloženo je Vrhovnom kasacionom sudu da odluči o reviziji u smislu člana 395. ZPP.

Vrhovni kasacioni sud je ocenio opravdanim predlog Apelacionog suda u Novom Sadu, smatrajući da je revizija tužene izuzetno dozvoljena, radi ujednačavanja sudske prakse.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP („Sl. glasnik RS“, broj 125/04 i 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao da je revizija tužene osnovana zbog pogrešne primene materijalnog prava.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je kao pripadnik bivše JNA u rezervnom sastavu - VP ... - V. povređen 19.01.1991. godine na ratištu u Istočnoj Slavoniji. Tužilac se obraćao tuženoj zahtevom za naknadu štete van spora 22.12.2006. godine, a tužbu u ovoj parnici, radi naknade štete podneo je 30.05.2007. godine.

Istaknuti prigovor zastarelosti je osnovan.

Na osnovu člana 186. ZOO, obaveza naknade štete smatra se dospelom od trenutka nastanka štete.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja, može se zaključiti da je šteta nastala - dospela momentom povređivanja i zadobijanja telesne povrede - 19.01.1991. godine. Tužilac je tužbu podneo 30.05.2007. godine, pa je istekao najduži privilegovani rok za naknadu štete od 15 godina (član 377. ZOO). Pošto je rok istekao irelevantan je moment saznanja tužioca (oštećenog) o medicinskim kvalifikacijama povrede i intenzitetu bolova i manifestacijama. Podnošenjem zahteva za obeštećenje van spora 22.12.2006. godine, nije došlo do prekida zastarelosti. Za prekid zastarelosti nije dovoljno da poverilac pozove dužnika usmeno ili pismeno da ispuni obavezu (član 391. ZOO). Zastarevanje se prekida kada dužnik prizna dug, podizanjem tužbe i svakom drugom poveriočevom radnjom preduzetom protiv dužnika pred sudom ili nekim drugim nadležnim organom u cilju utvrđivanja, obezbeđenja ili ostvarivanja potraživanja (čl.387. i 388. ZOO). Stoga, zahtev za naknadu štete oštećenog prema odgovornom licu - dužniku pre podnošenja tužbe ne prekida zastarelost u smislu člana 388. ZOO. S obzirom da je od momenta nastanka štete do podnošenja tužbe istekao najduži rok zastarelosti, a obraćanje tužioca tuženoj zahtevom za obeštećenje van spora ne prekida zastarelost, to je tužbeni zahtev u celini neosnovan.

Na osnovu člana 407. stav 1. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Vlasta Jovanović